

schiermonnikoog

5 en 6 oktober.

Johan van Klinken.

Het jaar 1985 gaf uiteindelijk nog een paar ongekend mooie najaarsdagen: goed voor een dwarsoversteek naar de Kobbeduinen zonder al te natte voeten, goed voor prachtige vergezichten, minder goed voor zeetrek omdat bij dit weer de zeevogels minder vlak langs de kust trekken en minder in het zicht van onze kijkers komen.

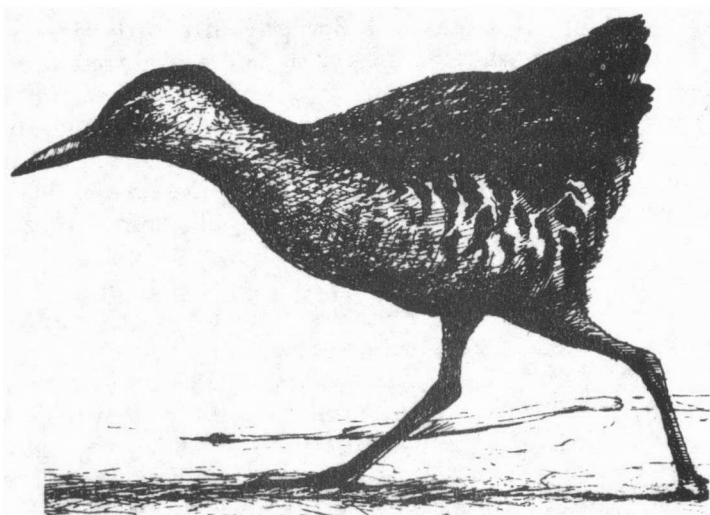
We vertrokken van de Bedumerweg met drie volle auto's en telden op de boot van Lauwersoog 19 deelnemers. Daarvan overnachtten er 8 gezellig in de Jeugdherberg Rijsbergen. "Honderden soorten" zei Trudy. Nou, dat bleek er niet zo direkt in te zitten voor deze eilandgenieters. We zaten

op 85 volgens mijn afstreeplijst (een oude groene SOVON-kaart), maar die is mogelijk niet volledig. Met zo'n kaart krijg je in elk geval geen dubbele Zwarte Kraaien (als smokkelende big-day vrienden op 17/5 vorige Gr.Gors bldz. 17 no. 18 en 75). Overigens zagen we een gemengd paar Bonte en Zwarte Kraai, de één waarschijnlijk een bastaard. Het is bekend dat de eilanden voor deze nauw verwante soorten een overgangszône vormen. Maar bastaarden zijn opmerkelijk zeldzaam, geen van onze waarnemers had ze eerder gezien.

Een minutenlang boeiend schouwspel vormde de felle achtervolging van een Zilvermeeuw door een Grote Jager op en neer, hoog en laag over de branding, wendend en glijdend totdat de grote parasiet de meeuw zijn buit ont-futseld had. De Koffijbergs zullen het bij de Eemshaven wel vaker gezien hebben, maar het was adembenemend. Aan de Noordzeekant zagen we groepen Rotganzen arriveren vanuit het hoge Noorden, al met al in de honderden. Ook kwamen er lange vluchten Eiders aan. Dat waren allemaal mannetjes, terwijl we op onze heenweg op de Waddenzee merendeels vrouwtjes

en jongen waarnamen.

's Zondagsmorgens waren we vroeg uit de veren en stonden we bij opgaande zon en halve maan tussen Waddenkust en Westerplas te genieten van veel trek (vooral veel Graspieper en Keep) en van veel eenden en enkele Waterrallen in de Westerplas.

Later op de morgen, na een stevig ontbijt, is er vanaf een houten Platformpje bij Paal 7 nog weer naar zee trek gekeken. Voor een viertal telescopen was het zitoppervlak wel wat klein en ook waren we al te laat voor de honderd Jan van Genten die naar verluid een uur te voren voorbij waren getrokken. Maar de zee lag daar voor ons: "an ocean of truth, all unobserved", zei eens de Engelse natuurkundige Isaac Newton.

N.B. Zeer scherp opgemerkt door van Klinken dat zwarte kraai twee keer genoteerd staat in ons verslag. Per vergissing is als nummer 75 zwarte kraai genoteerd, terwijl dit zwarte roodstaart had moeten zijn.

Big-Day team.